

April 1894 faaet en Lov om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse og fik den navnlig ogsaa for at kunne forhindre, at andre Lande, naar Danmark gør, hvad der er muligt for at kunne producere en første Klasses Vare, ikke skulde have Lov til saa at sige at sejle under dansk Flag og benytte vort Lands Navn for at faa højere Priser for deres Produkter, end de egentlig ere værd. Denne Lov har i sin § 1 og navnlig i sin § 4 særdeles gode Bestemmelser i den Retning. Der er sat Mulkt paa 50 indtil 2,000 Kr. og i Gentagelsestilfælde simpelt Fængsel for det Tilfælde, at nogen udfører eller transporterer Smør, som ikke er tilvirket i Danmark, naar der paa Smørret eller Indpakningen er anbragt en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark eller indeholder et dansk Stednavn. Loven er altsaa i og for sig meget god, men det nytter ikke, naar ingen tænker paa at faa den overholdt; man hører saa at sige aldrig, at nogen bliver straffet for Overtrædelse af den, og det har dog sin Betydning, at denne Lovbestemmelse bliver effektiv, naar man ser hen til, hvad den daværende Indenrigsminister ved den første Forelæggelse i 1891 i Landstinget udtalte, nemlig at der fra Udlandet, særlig fra England, flere Gange var foreholdt os, at der var Anledning til at træffe saadanne Bestemmelser, idet der i England gives vore dertil indførte Varer en Beskyttelse mod Bedragerier af den nævnte Art, som vi hidtil ikke have været i Stand til at gøre, og derfor maatte vi have en saadan Lov; thi denne Handel med fremmed Smør, der gaar for dansk, grænser nær op til Bedrageribegrebet, men man kan dog ikke straffe det efter vor almindelige Lovgivning, fordi Bedrageri kun kan straffes, naar det kan forudsættes, at nogen er bleven forurettet ved Tingens Afhændelse. Det var altsaa de Udtalelser, som Indenrigsministeren fremkom med, da han forelagde Forslaget i Landstinget. Betegnende er det, at man flere Gange fra England har foreholdt os, at vi maatte se at faa en Lov, da de havde en tilsvarende Lov derovre fra 1888, men hvad hjælper det, at vi have en Lov, naar ingen fører Tilsyn med den, og den saa at sige ikke bliver overholdt. I § 4, 4. Stk. staar der, at om Overtrædelsen af denne Paragrafs Bestemmelser blive de nærmere Forskrifter at give af Toldbestyrelsen. Jeg tænkte mig derfor, det var Toldvæsenets Opgave at paase, at Loven virkelig blev overholdt, naar de skulle paase, at Bestemmelserne i § 4 over-

holdes, og jeg har derfor eftersat Lov- og Ministerial-Tidende angaaende dette Punkt, men har ikke fundet noget. I Tidsskrift for Toldvæsen har jeg derimod fundet, at der alligevel er en Instruks af 4. Maj 1894, men Instruksen har jeg ikke kunnet finde i Rigsdagens Bibliotek i nogen af de Bøger, vi have der, saa jeg kender ikke Indholdet af den. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Instruksen tager Sigte paa, at det er Toldvæsenet, der har at efterse, om den bliver overholdt, som af og til skal se efter hos vore handlende og Grossererne, naar de f. Eks. om Onsdagen køre deres Smør til Dampskibet, hvorledes det saa gaar til dernede. Der er jo næppe Tvivl om, at man der skraber de svenske Mærker af og sætter de danske paa eller sender uden Mærke, saa at Modtageren tror det er dansk. Jeg har endogsaa hørt fra en paalidelig Mand, at naar vore Smørdritler trilles i Land paa et Bræt ovre i Newcastle, at det ikke er saa sjældent, at naar Bunden falder ud af en Drittel, saa staar der det svenske Mærke paa den indvendige Side og det danske paa den udvendige, man har ikke gjort andet end at vende Bunden og sætte dansk Mærke paa. Det træffer ikke saa sjældent, hedder det, og jeg er derfor ganske sikker paa, at der burde etableres et Tilsyn paa en eller anden Maade. Hvis der ikke fra Toldvæsenets Side kunde tænkes et mere effektivt Tilsyn, end der faktisk føres, saa udtalte Indenrigsminister Ingerslev i sin Tid, at han egentlig havde tænkt sig, det var Politiet, der skulde føre dette Tilsyn. Jeg tror altsaa, vi maa se at faa en Tillægslov, hvorefter vi kunne faa et Tilsyn, som gør Loven effektiv. Det nytter jo ikke, vi have en Lov, selv om dens Bestemmelser ere aldrig saa gode, naar der ikke er et Menneske, der bryder sig om at se efter, at de ca. 20 Millioner Pd. Smør, der indføres fra Udlandet, i de fleste Tilfælde udføres som dansk for derved at indbringe Forhandlerne en Fordel, der, som Minister Ingerslev sagde, grænser til Bedrageri, og som Englænderne flere Gange have bedet os om at hemme. Jeg vil derfor henstille til den ærede Landbrugsminister og den ærede Indenrigsminister — Indenrigsministerens Navn staar jo under Loven — om der kan blive gjort noget i den Retning, om der ikke kan føres et mere effektivt Tilsyn fra Toldvæsenet eller maaske fra Politiets Side, og hvis det ikke kan ske, eller hvis det ikke forslaaer, om vi da ikke kunne faa en Tillægsbestemmelse til Loven, som ordner Tilsynet saaledes, at Loven ikke bliver et dødt Bogstav,